

Kan tro ændre liv?

*Kan et individs tro have en effekt i samfundet?
Kirkehistorien er fyldt med skandaler, magtmisbrug og forfølgelse af
anderledestænkende.*

Men det er ikke hele historien.

*Der har i historiens løb været kvinder og mænd, som gennem deres tro på Jesus Kristus på
hver sin måde har bragt forandring i deres omgivelser.*

*Oftest har deres arbejde foregået på græsrodsniveau, langt fra paladser og
magthavere.*

*Mødested Amager har kigget dybt ind i historiens arkiver og vil hver måned kort introducere
én af disse interessante skikkelser.*

*De kommer fra forskellige kirkelige traditioner, nogle er katolske helgener. Det, de har til
fælles, er en dyb tro og afhængighed af den treenige Gud og overbevisning om, at det er bedre
at tænde et lys end at forbande mørket.*

April 2017:

Corrie ten Boom 15.4.1892 -15.4.1983

*”Jeg har oplevet
Guds nærvær i det
dybeste helvede
mennesket kan
skabe. Jeg har
virkelig testet
Bibelens løfter og
tro mig, man kan
stole på dem.”*

Corrie ten Boom, en hollandsk urmager hjalp hundredevis af jøder og modstandsfolk på flugt i den besatte Holland under anden verdenskrig, blev fanget og sendt til en koncentrationslejr. Efter krigen rejste hun rundt og fortalte om sine erfaringer og om Guds vidunderlige nærvær.

Tro, bøn og ure var Corries familiearv gennem generationer. I 1837 havde en dybt troende urmager, Willem ten Boom åbnet en urmagerforretning i central Haarlem i Holland. Willem følte sig kaldt til at bede for det jødiske mindretal i Europa, og fra 1844 holdt han ugentlige bønnemøder til det formål. Han videregav både sin forretning og sin tro til sin søn, Casper. Casper fortsatte med bønnemøderne, og hans fire børn, med Corrie som det yngste, voksede op med dem. Corrie lærte sin fars og farfars håndværk og blev boende hos sin far i familiehjemmet sammen med sin ældre søster, Betsie.

“Når et hus er i brand og du ved at der er mennesker i huset, er det forkert at begynde at rette billederne op på væggen i det hus. Når verden omkring dig er i alvorlig fare, bedrifter som i sig selv ikke er umoralske, kan være ganske forkerte.”

Den 48-årige Corries stille liv blev forstyrret da Tyskland i 1940 besatte Holland. Næsten hundrede års kontinuerlige bøn for Europas jøder havde fyldt meget i familiens liv, så da nazisterne strammede op om jødeforfølgelserne kunne de ikke vende det blinde øje til. Men hvad kunne man gøre mod besætternes frygtelige magt?

“Vær aldrig bange for at overlade en ukendt fremtid til en kendt Gud.”

Corrie, Betsie og Casper stod foran et afgørende valg en dag i 1942 da en finklædt jødisk kvinde stod ved deres dør med en kuffert i hånden. Hendes mand var blevet taget af nazisterne og hendes søn var gået i skjul og hun havde ingen steder at tage til. Hun havde hørt at familien ten Boom var venlige overfor jøder og bad nu om hjælp, forskrækket og desperat. Dette blev starten på en udvikling, som gjorde familiehuset til et skulested for jøder og modstandsfolk på flugt. Op til syv personer ad gangen kunne bo hos familien. De byggede en ekstra væg i Corries soveværelse, så der opstod et lille rum, hvor husets illegale beboere kunne gemme sig i en nødsituation. Rummet fik navnet “Skjulestedet”. Corrie havde et omfattende netværk gennem sit

tidligere velgørenhedsarbejde og det benyttede hun sig af for at skaffe ekstra madkuponer til deres voksende husstand. De hjalp også udenfor huset. Det er estimeret at omkring 800 jøder og modstandsfolk blev reddet af familien ten Boom og deres venner.

Ten Boom huset, med kodenavnet "Béjé", var velbesøgt af aktivister og folk på flugt. Det travle hus tiltrak uundgåeligt også forkert opmærksomhed. Gestapo fik nys om deres aktiviteter, brød ind i huset d. 28.2.1944 og anholdt alle der befandt sig i huset eller kom ind ad døren i løbet af dagen – 20 personer i alt! Men de fandt ikke de seks personer - fire jøder og to modstandsfolk - der sad skjult i det lille mørke rum ved siden af Corries soveværelse. Hundrede års forbøn for jøder sluttede brat i huset, men den havde nået at bære frugt.

"Du kan ikke lære at Kristus er alt du har brug for indtil Kristus er det eneste du har."

Corrie og Betsie sad i flere fængsler, og blev til sidst sendt til Ravensbrück koncentrationslejr for kvinder i nærheden af Berlin. Gennem alle de grusomme oplevelser disse to kvinder gennemgik, drog de styrke fra daglig bøn. De havde smuglet en Bibel ind i lejren, og efter deres udmættende lange arbejdsdage holdt de bønsemøder med deres medfanger midt i barakkernes elendighed – kulde, sult, snavs, smerte, sygdom og død. Betsie døde i Ravensbrück i december 1944. Snart efter blev Corrie løsladt, ved fejl som hun senere fandt ud af. En uge efter hendes løsladelse blev alle kvinderne i hendes aldersgruppe i Ravensbrück sendt til gaskammeret.

En stor del af Corries nærmeste omgangskreds skulle betale for deres aktiviteter med livet. Corrie havde overlevet mirakuløst. Livet var en gave. Efter krigen følte hun sig kaldt til at fortælle sin historie og til at sprede budskabet om tilgivelse og forsoning. Hun skrev mange bøger om sine oplevelser i krigstiden og i koncentrationslejren. Hendes selvbiografi, "Skjulestedet" er også blevet filmatiseret.

Corrie ten Boom døde i Kalifornien på sin 91-års fødselsdag d. 15.4.1983.